

KDOR ŽELI MLAD OSTATI,
naj pravočasno osposobi telo za uspešno borbo proti starostnim pojavom, kot so: splošna utrujenost, občutki tesnobe v srcu, omotica, brenenje v ušesih, glavobol, delanemožnost, revmatizem in giht. V to svrhu naj pravočasno prične z rednim uživanjem Planinka čaja Bahovec. Planinka čaj se je že dolgo najbolje obnesel in uspešno preosnavlja ves človeški organizem. Planinka čaj čisti in redči kri, pospešuje njeno živahno cirkulacijo po

žilah ter očisti ves organizem strupenih usedlin. Na ta način mu omogoča zopetno sprejemanje novih, rednih snovi in ravno ta proces je bistveni predpogoj za mladosten občutek, splošno duševno in telesno prožnost in za veselje do življenja. Nabavite si takoj v najbližji apoteki samo pristni Planinka čaj Bahovec po Din 20.— in z napisom proizvajalca:
Lekarna Mr. BAHOVEC, Ljubljana.
Reg. br. 12590-20/VII. 1932.

NA POTU V MISIJONE.

(Dopis iz mesta Liege v Belgiji.)

Najprej prav prisrčen pozdrav in iskren »Bog plačaj!« za »Slovenskega gospodarja«. Ne morete si predstavljati, kako človeka v tujini razveseli, ako dobi v roke list, ki je pisan v njegovem domačem jeziku. Moje potovanje proti Belgijskemu Kongu nadaljujem dne 17. novembra iz Antwerpena s parnikom »Thysville«. Ko v mariborski stolnici zazvonijo opoldne, odpluje naša ladja iz Antwerpena proti Afriki. Vožnja je predvidena za 19 dni po morju do mesteca Lobito na 12° južno od ekvatorja. Od tam pa malo nazaj do zlivne reke Kongo v morje. Kako bode potem naše potovanje, ni mogoče nič gotovega reči, ker tamkaj še niso urene razmere kakor pri nas v Evropi. Sicer pa vam bom poročal, da lahko porabite za Vaš list. Fotografija, ki jo prilagam, pokazuje 4 misijonarje-lazariste, ki potujejo v misijone v Belgijski Kongo. Poleg mene je Belgijec-Flamenc, ki je bil že šest let v Kongu, pa je zbolel in se je moral vrniti v Evropo; sedaj pa se vrača v misijone. Zraven njega je tudi Belgijec-Valonec in četrti je Kerševan Marcel, doma iz Trsta, rodom Slovenec. — Končam s prišerno prošnjo za Vaše liste in z najlepšim pozdravom vam in vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«. Anton Kramberger, brat-lazarist

*

Starokatoličani. V zadnji številki »Slovenskega gospodarja« smo poročali po beogradskih listih o blagoslovitvi zastave sokolskega društva Beograd III. Blagoslovitev so izvršili: najprej pravoslavni škof dr. Bujič, za njim muslimanski imam dr. Abdulah Hadžić, za njim židovski rabin Apinun, in naposled starokatoliški župnik dr. Niko Kalodjera. Z ozirom na to objavo nam neki vrli čitatelj in prijatelj našega lista sporoča sledeče: »Kaj so pravoslavni, vem; kaj so muslimani ter židovi, tudi znam; kaj so starokatoličani, tega pa ne vem. Prosim torej pojasnila.« Evo, pojasnila! Starokatoličani se imenujejo pristaši krščanske verske ločine, ki se je ločila od katoliške cerkve povodom določitve vatikanskega cerkvenega zbora o učni nezmotljivosti rimskega papeža. Začetniki tega pokreta so bili nekateri profesorji v Nemčiji. Že ko je papež Pij IX. leta 1854 proglasil kot versko resnico nauk

o brezmadežnem spočetju Marije, božje Matere, nekateri profesorji tega niso odobraval, marveč so v imenu »nemške« znanosti proti temu protestirali. L. 1869, in sicer 8. decembra, je bila svečana otvoritev vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora. Ko je kmalu po otvoritvi zbora 400 škofov, zbranih na tem zborovanju, stavilo predlog, naj cerkveni zbor proglasi papežovo nezmotljivost, se je proti temu dvignila v Nemčiji opozicija profesorjev, katerim je bil na čelu profesor in prošt Döllinger v Münchenu. Meseca julija (18./VII) 1870 je vatikanski cerkveni zbor proglasil učno nezmotljivost papežovo kot dogmo (kot od Boga razodeto versko resnico, ki jo morajo vsi kristjani verovati). To je dalo protestirajočim profesorjem povod, da so se ločili od katoliške cerkve ter ustanovili lastno cerkveno organizacijo. Ustanovitev se je izvršila l. 1871 pod naslovom »starokatoliška cerkev«. Za prvega škofa te cerkve, ki kajpada ni bila ustanovljena od Kristusa, marveč 1840 let po Kristusu od protestirajočih nemških profesorjev, je bil izbran leta 1873 bivši katoliški profesor in duhovnik Reinkens, ki ga je posvetil v Rotterdamu jansenistični (nekatoliški) škof Heykamp. Razširjenje starokatoliške cerkve je jako podpiral nemški kancler Bismarck, ki je imel v svojem boju proti katoličanom pred očmi ustanovitev neke nemške nacionalne cerkve. V pruskem državnem proračunu je bilo takoj v prvem letu za starokatoliškega škofa določena svota 48 tisoč mark, za tisto dobo jako velik znesek. Kljub vsej državni podpori pa se starokatoliška cerkev ni mogla v Nemčiji razširiti, kar je bilo povod, da so se Bismarckove simpatije za starokatoličane kmalu ohladile. Kar se tiče notranjega razvoja te verske ločine, je omembe vredno, da je njena sinoda — tako se imenujejo njeni občni cerkveni zbori — l. 1878 odpravila za duhovnike celibat (zakon neženjenosti). Vsled tega je starokatoliška cerkev postala zatočišče za nekatere katoliške duhovnike, ki jim celibat ni po godu. Tudi v Jugoslaviji je starokatoliška cerkev ustanovljena, pa šteje le zelo malo članov. Njen škof, ki ima svoj sedež v Zagrebu, je dr. Kalodjera, bivši katoliški duhovnik iz Dalmacije.

Razstava svete Kristusove obleke na Francoskem. Od velikega petka do bin koštnega pondeljka prihodnjega leta bo javno na vpogled Kristusova spodnja obleka v Argenteuilu, v predmestju severnozapadno od Pariza. Štirideset let je že minulo, odkar je bil sveti ostanek razstavljen na baš istem mestu, ki je bil takrat neznatna vas, a je

danes že celo mesto z 71.000 dušami. Gospodova obleka v Argenteuilu s trnjeva krono, katero posedata cerkev Notre Dame v Parizu, sta najbolj znanimata spomina na Zveličarja na Francoskem. Gre v tem slučaju za 1 m dolgo volneno srajco, ki je tkana iz enega komada brez šiva in barvana z rastlinskim barvilom. Videti je razločno na njej velike madeže potu in krvi, ki se raztezajo od desne rame navzdol proti mestu leve ledvice. Strokovnjaki trdijo, da je sveta obleka, katero kažejo letos v mestu Trier, Kristusova zgornja obleka, srajca v Argenteuilu pa tvori Gospodovo spodnjo obleko, ki je nekaj običajnega na vzhodu in jo je nosil Zveličar na križevem potu. Drž. laboratorij v Parizu je srajco preiskal in ugotovil, da je bila izgotovljena med leti 200 pr. Kr. in 200 po Kr. Barvana ni z živalskim purpurjem ali škrlatom, ampak z rastlinskim barvilom, katerega so v taistih časih pripravljale priproste ženske. Kako je zašla ta spodnja obleka v Argenteuil? Ko je našla cesarica Helena 300 let po Kristusovi smrti njegov križ, je zbrala vestno vse Gospodove ostanke. Sveto obleko je prenesla v Carigrad, kjer je ostala do začetka IX. stoletja. Nato so jo ponudili cesarju Karolu Velikemu, ki je odposlal za ta dar vojake za vojno proti turškemu kalifu. Karol Vel. je podaril sveto obleko svoji hčerki, ki je bila redovnica v Argenteuilu. Da bi obranili sveti ostanek pred vpadi Normanov, so ga morali skriti. Nedotaknjen se je ohranil do revolucijskega l. 1791. Tedaj so morali srajco v vsej naglici zakopati in navzela se je vlage. V poznejših letih so opravili molji svoje razdiralno delo. Slednjič so morali našiti svete ostanke na drugo suknjo, da so se še sploh ohranili. Vrednost sv. ostanka se s tem ni zmanjšala. Ob koncu svetega leta bo potovalo mnogo vernikov v Argenteuil pri Parizu.

700letnica frančiškanskega reda med Slovenci. Letos je preteklo 700 let, odkar so se naselili med Slovenci z vsestransko plodonosnim delovanjem oo. frančiškani. 700letni jubilej bodo proslavili vsi frančiškanski samostani na Slovenskem.

Jakob Florjančič †.

Dne 15. novembra je umrl pri Sv. Miklavžu pri Hočah znani borec, bivši dolgoletni župan, posestnik Jakob Florjančič. S Florjančičem leže v prerani grob eden najbolj izrazitih boriteljev za pravice našega naroda v mariborski okolici. Po vsej pravici ga lahko imenujemo »vodjo« naših kmetov na Dravskem polju. Florjančič je bil jeklen značaj, ki ni prodajal svojega prepričanja za kake trenutne dobrine ali časti. On ni klonil, kakor klonejo mnogi, mnogi... Florjančič je bil zaveden in neizprosno Slovenec z dušo in telesom. Kot veren katoličan je vzgojil svoje otroke v krščanskem duhu. Njegov dom je bil dom molitve. Tudi v javno-